

LAULUJEN AARREAITTA III

Väinö Hotti

(nettikuva)

JOHN NEWTON

Teh.VHn

ELÄMÄNVAIHEET

*Newtonin äiti kuoli, kun John oli seitsemän vuoden ikäinen, ja hän joutui lähtemään töihin laivapojaksi. Hänestä kehittyi vuosien mittaan raaka ja häikäilemätön nuorukainen. Jo nuorena hänestä tuli laivanomistaja, joka kuljetti orjia Afrikasta Amerikkaan. Yhdellä tällaisella matkalla vuonna 1748 joutui hänen huonokuntoinen laivansa kovaan myrskyyn. **Hän joutui kamppailemaan myrskyn kourissa yksitoista tuntia, mutta selviytyi myrskystä.** Newton koki tämän osoituksena Jumalan armosta, joka kohdistui myös kaikkein jumalattomimpiin ihmisiin, ja tämä kokemus muutti hänen elämänsä. Tämä kokemus on vaikuttanut hänen kirjoittamansa virren Amazing grace kirjoittamiseen.^[1]*

Kuitenkin vasta kuuden vuoden kuluttua hän jätti orjakaupan. Hän jäi töihin Liverpoolin satamaan, mutta pian hän alkoi opiskella teologiaa ja valmistui papiksi ja määrättiin hoitamaan pientä Olney seurakuntaa.^[1] Siellä hän tutustui runoilija [William Cowperiin](#) ja yhdessä he julkaisivat 1779 Olney Hymms nimisen kokoelman lauluja, josta tuli yksi merkittävimpiä 1700-luvun evankelikaalisista laulukokoelmista. Sen 349 laulusta Cowper oli runoillut 67 ja loput Newton.^[2] Olney vuosien jälkeen Newton toimi vielä 28 vuotta pappina Lontoossa vuodesta 1779. Näiden vuosien aikana hän solmi suhteita orjakauppaa vastustaviin

John Newton oli englantilainen merimies, orjalaivan kapteeni sekä myöhemmin anglikaanisen kirkon pappi, virsirunoilija ja tunnetun virren "Amazing Grace" kirjoittaja. [Wikipedia](#)

Synty: 4. elokuuta 1725, [Wapping](#), [Yhdistynyt kuningaskunta](#)

Kuoli: 21. joulukuuta 1807, [Lontoo](#), [Yhdistynyt kuningaskunta](#)

poliitikkoihin, ja hän oli orjakaupan lakkauttamisen taustavaikuttajia 1807 Englannin siirtomaissa.^[3]

Tunnetuin hänen kirjoittamansa virsi on virsi "[Amazing Grace](#)". Virren synnyllä on liittymäkohtia hänen kokemaansa myrskyyn ja siitä selviytymiseen^[4]. Virttä pidetään yhtenä maailman laajimmin levinneenä virtenä^[4] Sen ovat suomentaneet [Anna-Maija Raittilan](#) ja [Anna-Mari Kaskinen](#), ja se on [Suomen evankelis-luterilaisen kirkon virsikirjan](#) lisävihossa numerolla 932, "Oi ihmeellistä armoa".^[5] Siitä on olemassa useita suomennoksia eri virsi- ja laulukirjoissa. NETTI

ON ARMO SUURI IHMEINEN

John Newton (1725-1807)

1. ON ARMO SUURI, IHMEINEN. SE MUUTTI SYDÄMEN. MÄ KUURO, SOKEA SAIN IHMEEN KOKEA. NYT KUULLA, NÄHDÄ VOIN.

2. TÄÄ ARMO POISTI TUOMION, TOI RAUHAN TUNTOHON. SEN HETKEN MUISTAN AIN, KUN HERRAN ARMON SAIN. NYT SIIHEN LUOTAN VAIN.

3. KUN VAARAT VAANII TIELLÄ MAAN, SAAN KÄYDÄ SUOJASSAAN. TÄÄ ARMO VARJELEE JA TIENI VALAISEE, KUN KULJEN TAIVAASEEN.

4. ON SIELLÄ JUHLA VOITTAJAIN JA PÄIVÄ KESTÄÄ AIN. KUN VUOSITUHANNEN SOI LAULU PYHIEN, SE ALKUSOITTO VAIN.

HELMI SELIN

(nettikuva)

HELMI SELIN

Helmi Maria Selin oli suomalainen kirjailija. Selinin vanhemmat olivat oppikoulun lehtori Edvard Viktor Selin ja Maria Amalia Rosenberg. Hän pääsi ylioppilaaksi 1893 Porin lyseosta ja opiskeli Helsingin yliopistossa. Helmi Selinin kirjallinen tuotanto koostuu pääosin uskonnollisista teksteistä. [Wikipedia](#)

Synty: 3. heinäkuuta 1874

Kuoli: 20. kesäkuuta 1918

1. Sydämellä Jeesuksen Olla on niin suloinen, On niin ihmeen rauhaisaa, Niin kuin unta ihanaa.
2. Kahden kanssa Jeesuksen Olla on niin suloinen, Turvallista, hiljaista Siipiensä suojassa.
3. Niin kuin äiti helmassaan Vaalii pienokaisiaan, Niin myös Poika Jumalan Hoitaa tainta taivahan.
4. Hiljaa varro, sydän, vain, Turvaa yksin häneen ain, Älä mistään huolehdi, Jeesus on sun kanssasi. (Helmi Selin)

Helmi Selinin hymninomainen, morsiusmystiikan sävyttämä laulu on jo puolen vuosisataa ollut ahkerassa käytössä suomalaisen kristikansan kokouksissa. Tämä laulu kuuluu niihin, joita on varsin monissa laulujulkaisuissa. Ehkä on niin, että siinä on suomalaisen kristillisyyden rakastetuinta aaltopituutta, ja siitä johtunee sen suosio. Laulaja on väsynyt maailmaan ja väsynyt ihmisiin. Hän tahtoo olla Vapahtajansa kanssa kahden, levätä hänen sydäntänsä vasten, kuten Johannes kerran. Siinä on ainoa turva ja lepopaikka niissä suurissa tuulissa, mitkä maailmassa puhaltavat. Yrjö Karanko, laulun säveltäjä, on tavoittanut runon syvimmän sisimmän ja sävelmä täydentää sanomaa hyvin. Laulu siunaa. Se puhuttelee ihmistä omalla herkällä tavallaan...

Helmi Selinin kohtalo oli traaginen. Hänen järkensä valo pimeni. Akseli Skutnabb kirjoittaa "Sanomia Armosta" lehdessä näin:

"Hänen levoton henkensä ei löytänyt tasapainoa, hengen alalla puhaltelevat virvatulet huojuttelivat häntä, kunnes hänen sielunsa valo sammui ja hän painui, kuten Aleksis Kivi, viimeisiksi elinvuosikseen järjen yöhön".

Pitkäniemen mielisairaalassa Helmi Selin nukkui viimeiseen uneen kesäkuun 20. päivänä 1918 (Rantanen, Kuninkaasta on minun lauluni, ss.153,154).

HILJA AALTONEN

(nettikuva)

Hilja Aaltonen o.s. Lehtonen oli suomalainen evankelista ja runoilija. Aaltosen aktiivinen toiminta evankelistana kesti noin 60 vuotta. Hänen kirjallinen tuotantonsa käsittää yli 20 teosta. Hilja Aaltonen tuli uskoon vuonna 1930 Vapaakirkon tilaisuudessa, ja evankelistaksi hän alkoi vuonna 1934. [Wikipedia](#)

Syntyi: 27. syyskuuta 1907, [Multia](#)

Kuoli: 13. helmikuuta 2013, [Tampere](#)

HENGEN KAIPAUS

1. *Sinä kaipaatko täyteyttä Hengen sen, joka tulvailee uskosta lupausten, joka vuotavi kädestä Mestarin, tyhjän tyhjiin sieluihin.*
2. *Tämä siunaus armona annetaan, omat ansiot turhuutta, roskaa on vaan. Kiinnä katseesi vuorehen voittoisaan, pyhän Golgatan kukkulaan.*
3. *Yhden voit sinä tehdä ainoastaan, olla Mestarin edessä polvillaan. Kierrä alttarin sarviin kätesi nuo, pyydä avaa jo virran vuo.*
4. *Vaivu alttarin juurehen sellaisenaan kiinnä katseesi kuolevaan Karitsaan. Siellä löytyvi voima sun hengellesi, joka täyttävi toiveesi.*
5. *Kerro Herralle voimasi heikkous, hälle syömmesi suuri saastaisuus. Muista, heikkojen voimana Kristus on, hän on Auttaja verraton.*
6. *Tyhjät astiat saavat ainoastaan lahjan kalliin mi` vuotavi taivahastaan. Nardusöljyhän haavoihin lääkkehen tuo. Sielu lähteestä vettä juo.*
7. *Hengen virta niin hiljaa aukeavi, veren voima jo huuhtoa, puhdistavi. Kädet rakkahat arpia kantavat, yli vuotaen siunaavat.*

Hilja Aaltonen

*Monet mainehikkaat puhujat ovat olleet myös merkittäviä laulurunoilijoita. Voisimme luetella pitkän rivin sananjulistajia, jotka saarnatyönsä ohella ovat olleet seurakunnalle siunaukseksi vaikuttavien laulujensa välityksellä. Näihin merkittäviin sananjulistajiin kuuluu myös Hilja Aaltonen, joka tuloksellisen evankelistantyönsä ohella on kirjoittanut runoja, joita lauletaan niin kauan, kuin seurakunnan aika kestää. **Tunnetuin ja sanomaltaan painavin on laulu ”Sinä kaipaatko”**, joka on löytänyt tiensä moniin hengellisiin ruokakuntiin. Laulun syntymisestä kertoo tekijä näin:*

- Oli syyskuun 9. päivä 1932. Pastori Leo Rautanen oli ollut puhujamatkalla Keuruulla, ja saattelin häntä aamun varhaisjunalle. Kello lienee ollut viisi, kun palasin asemalta. Kotiin saavuttuani oli vielä hiljaista. Talonväki nukkui. Aamun rauhallisuuden vallitessa polvistuin rukoukseen viettääkseni vartiohetken Herran kasvojen edessä. Olinhan tavallaan kuin kihlausajan tunnoissa, sillä vasta kaksi vuotta aikaisemmin olin tullut uskoon. Sydämeni janosi rukousta.

- Rukoushetkestä tuli ihmeellinen. Tunsin, miten taivaallinen armon virta vyöryi ylitseni. Aloin laulaa uudella, oudolla kielellä kaunista laulua. Sanomaton riemu valtasi mieleni.

*- Kun laulu oli loppunut, tunsin voimakasta kehotusta merkitä laulun sanat muistiin. Kynä juoksi nopeasti. Säkeistö säkeistön jälkeen ilmestyi paperille. **Oma järkeni oli kaiken aikaa – kuinka sanoisin – ”hedelmätön”**. Oli semmoinen tunne, niin kuin joku toinen olisi kirjoittanut. Kun laulu oli valmis, lauloin sen moneen kertaan juuri oppimallani sävelmällä (**Rantanen**, Kuninkaasta on minun lauluni, ss.9,10).*